

Sygn. akt II Cz 14/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Barbara Mokras SSO Janusz Roszewski- spr.

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2014r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko H. B.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia B. T. prowadzącego Kancelarię Radcy Prawnego w K.

na postanowienie w przedmiocie ponoszenia kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu

w wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 21 października 2013r., sygn. akt I C 264/13

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 wyroku w ten sposób, że przyznane od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kaliszu radcy prawnemu B. T. wynagrodzenie z tytułu pomocy prawnej udzielonej

z urzędu powodowi J. K. podwyższyć do kwoty 1.500 (tysiąc pięćset) złotych wraz z należnym podatkiem od towarów i usług w stawce 23%.

Sygnatura akt II Cz 14/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w punkcie 2 wyroku z dnia 21 października 2013 r., Sąd Rejonowy w Kaliszu przyznał od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kaliszu) na rzecz radcy prawnego B. T. kwotę 1.200,00 zł powiększoną o 23% podatku VAT tytułem pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Orzeczenie w pkt. 2 sentencji Sąd Rejonowy uzasadnił oparciem go na przepisach Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności

adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 póź. 1348 ze zm.)

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w zakresie punktu 2 wyroku z dnia 21 października 2013 r., wniósł pełnomocnik powoda zaskarżając go w radca prawny B. T. w części co do kwoty wynagrodzenia w kwocie 300 zł.

Zaskarżonemu postanowieniu skarżący zarzucił naruszenie przepisów postępowania, tj: art. 108 § 1 kpc poprzez brak rozstrzygnięcia o kosztach pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji i art. 745§ 1 kpc poprzez brak rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zabezpieczającego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że przyznane pełnomocnikowi radcy prawnemu B. T. wynagrodzenie z tytułu pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu podwyższyć do kwoty 1.500,00 (tysiąc pięćset i 00/00) złotych wraz z należnym podatkiem od towarów i usług ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia przez Sąd I instancji na podstawie art. 395 § 2 kpc.

Sąd O., co następuje.

Zażalenie radcy prawnego jest uzasadnione.

Postanowienie, którego przedmiotem jest obowiązek pokrycia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, nie jest orzeczeniem w przedmiocie kosztów procesu (por. postanowienia z dnia 14 grudnia 2007 r., III CZ 61/07, (...) 2008, nr 4, s. 12, z dnia 17 listopada 2009 r., III CZ 53/09, OSNC 2010, nr 5, poz. 79 i z dnia 17 czerwca 2010 r., III CZ 20/10, nie publ.).

Na gruncie orzecznictwa Sądu Najwyższego przyjmuje się również, że na postanowienie sądu pierwszej instancji w przedmiocie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przysługuje zażalenie pełnomocnikowi ustanowionemu przez sąd. (Uchwała Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 8 marca 2012 r., III CZP 2/2012, OSNC 2012/10/115, Prok .i Pr.-wkł. (...), LEX nr 1129959, Biul.SN 2012/3/8, M.Prawn. 2012/20/1091-1094).

Sama strona, reprezentowana przez pełnomocnika z urzędu, nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu tego postanowienia, które nie narusza w żaden sposób jej sfery prawnej (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2009 r., III CZP 36/09).

Odnosząc się natomiast do wysokości przyznanego wynagrodzenia przyznanego radcy prawnemu ustanowionemu z urzędu dla strony, należy zważyć iż obowiązek pokrycia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu wynika z art.22 ust.1 ustawy z dnia 6.07.1982 r. o radcach prawnych ((Dz.U.2010.10.65 – j.t.). Na podstawie delegacji z art. 22 ust.2 o radcach prawnych szczegółowe zasady ponoszenia tych kosztów z uwzględnieniem sposobu ich ustalania, wydatków stanowiących podstawę ich ustalania oraz maksymalnej wysokości opłat za udzieloną pomoc, określa rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 -j.t.). Według §15 pkt 1 rozporządzenia, koszty pomocy prawnej ponoszone przez Skarb Państwa obejmują opłatę w wysokości nie wyższej niż 150% stawek minimalnych, o których mowa w rozdziałach 3-5.

Rozpoznawana przez Sąd I instancji sprawa dotyczyła pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności. Wskazana wartość przedmiotu sporu została określona

w kwocie 5.123 zł zatem zgodnie z §6 pkt 4 rozporządzenia minimalna opłata wynosi 1200 zł. a w postępowaniu zażaleniowym zgodnie z §13 ust. 2 pkt 1 – 300 zł. Skoro radca prawny ustanowiony z urzędu dla powoda prowadził sprawę reprezentując powoda także w toku postępowania zażaleniowego przed Sądem Okręgowym w sprawie II Cz 320/13, zatem przysługuje mu także wynagrodzenie z tego tytułu podwyższone o stawkę podatku od towarów i usług

przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach, co wynika z §2 ust.3 rozporządzenia.

Mając powyższe na względzie należne ogółem wynagrodzenie radcy prawnemu reprezentującemu z urzędu powoda wynosi nie 1200 zł jak orzekł Sąd Rejonowy, lecz kwotę 1500 zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług w wysokości 23 %. Dlatego uzasadnione jest podwyższenie przyznanego od Skarbu Państwa wynagrodzenia w punkcie 2 zaskarżonego wyroku o kwotę 300 złotych.

Z tych wszystkich względów na podstawie art. 386 §1 w zw. z art. 397 § 2k.p.c. należało zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 wyroku w sposób jak w sentencji postanowienia.